

TALLAFERRO

REVISTA D'INFORMACIÓ I OPINIÓ VILATANA

ANY 2 - N.º 9

Besalú, maig-juny 198

EDITORIAL

Estiu: vacances, platja, suor, sed, dies llargs i nits curtes... i també festes! Festes de tóta mena: aplecs, Festa Major, festes de barris, revetlles...

I nosaltres ja hem començat. Han encetat el foc els veïns del Ganganell que, a més, s'afegeixen a la llista de barris que ja l'estiu passat celebraren la seva festa. I a aquesta ha seguit la de la plaça de Sant Pere.

A l'Editorial del n.º 4 de la nostra revista, corresponent als mesos de juliol-agost de l'any passat, ja constatavem el fenomen del brollament i consolidació d'aquests tipus de celebracions. Ara és un bon moment de preguntar-nos el perquè de llur èxit.

Podríem dir que tenen al seu favor el fet d'abarcar només unes hores breus, si bé intenses, en les que no és possible la dispersió ni el cansament. Tothom pot lliurar-se a l'alegria, als crits, al ball, sense necessitat de dossificar forces, atès que l'endemà tot ja s'ha acabat. I cal, per tant, viure les hores al màxim. I aquest és un factor important que ja les diferencia de la Festa Major, més llarga, més esgotadora, en la que davant la impossibilitat de seguir-ho tot, hem d'anar seleccionant,

Un segon element a tenir en compte és que al tractar-se de quelcom molt concret i reduït, no és possible l'anonimat ni defugir fàcilment les responsabilitats: la gent, els veïns, han de participar activament en la preparació de la festa, amb tot el que això comporta d'agermanament i unió entre els que de cop, es troben organitzant una cosa seva encara que oberta a tot el poble. I aquesta tasca conjunta pot representar un trampolí de conscienciació d'altres problemes de carrer o barri i un intent de cercar-los-hi solució.

I un tercer factor, també important, tant pels organitzadors com pels que hi assisteixen, és la qüestió econòmica: no solen ser festes deficitàries –no ho són, ni ho han de ser si hom no perd de vista les pròpies responsabilitats–; i no

són cares pels que s'hi deixen caure, doncs aquí no es paguen entrades. D'acord amb la teva disponibilitat col·laboraràs fent el toc o entaulant-te segons el que t'ofereixin els organitzadors.

Per suposat que quan més barris entrin en aquesta dinàmica, més competitivitat –en el bon sentit– entre ells, i més imaginació per obtenir unes festes alegres i originals.

Però, ara hom pot preguntar-se: quin és el lloc de la Festa Major en tot aquest reguitzell de celebracions? Sembla que el seu lloc natural seria l'esdevenir com la cloenda. Però, què fer, com fer-ho, de quina manera, per què provoqui la mateixa participació de tots els barris per fer més viva la Festa Major, per donar-li tot el seu sentit?

Esperem que el fet de traslladar-la a un cap de setmana sigui un element positiu en la seva revitalització!

Editorial	1
La febre del dissabte nit	2
Informació municipal	3, 4, 5
Homenots	6, 7
L'escola informa	8
Informació societats	9
Pere Botero junior	10
Cartes al director	11
Racó de la nostra història	11
Còmic	12

President honorífic:

Alcaldeessa.

Equip de redacció:

Director:

Joan López

Sots-director:

Rosa Ventura.

Tresorer:

Octavi Bales.

Responsables seccions

Socials: Teresa Mir.

Culturals: Joan Soler.

Esportives: S. Garcia.

Fotografia: Maria Noelle.

Disseny:

Salvador Oliveras.

Narcís Gironell.

Jesús Garcia.

Informació municipal:

Josep Guix.

Muntatge:

Roser Corominas.

Carme Ventura.

Publicitat:

Nati Ferrés.

Repartiment:

Maria Juanola.

Aubert, impressor, S.A.

Hospici, 9 - Tel. 26 02 68

OLOT

Dip. Leg.: GI-153-84

NOTA: Tallafarro no es responsabilita necessàriament de l'opinió que expressin els articles signats.

LA FEBRE DEL DISSABTE NIT

-Na, na, na, Ni, ni, do. Ula, ula. Param, param.

En Joan Cui Xesfines s'estava pentinant davant el mirall del bany a casa seva. Ara ho feia d'un costat, ara de l'altre; ara li agradava com quedava, ara es retocava el cabell un xic amunt, un xic a l'esquerra, ja! Va fer un moviment alternatiu de cames marcant un pas de ball i girà sobre ell mateix. Agafà la caçadora color cru de bistec poc passat i baixà les escales cap al carrer tot xiulant.

-Va petit, posa't a to.

Li digué a la «voiture» després de que al primer intent no aconseguís d'engegar-la. Amb accelerades de fórmula i postura de conducció de ralli-man, marxa estès per la carretera agafant els revolts a so de radiocassette.

-Brrrm, brrrm. Pit, pit, pit, poooof.

Amb més pena que glòria aconseguí arribar a les portes de la disco i deixà la màquina damunt la voravia de la manera que va poder, després d'haver adelantat un cotxe mentre en venia un altre de cara, la carretera és ample, pensà després d'haver respallat el costat dret del cotxe amb les herbes d'un marge, d'haver passat un semàfor en vermell i de quedar travessat en un altre apurant la frenada.

-«No, no me arrepiento volveria a hacerlo, choy chinchero...».

Anava cantant per fer les quatre passes fins a la porta. Un portal ple de gent que hagué d'empènyer per poder passar. Un ticket d'entrada que si bé no li costà un ull de la cara, si s'emportà part de la setmanada guanyada a pols. Per sort el bitlleter era ple, calia anar previngut per si es presentava algun «compromís» que ho requerís. Caçadora de color cru de bistec poc passat, cap a la noia del guardaroba, que ni li féu cas.

-Hola maca! No sé si vas penjada, però tu penjes quantitat, nena. He, he, he, li digué.

Entrada triomfant al recinte acustimovibeurelligador amb aire de fatxenda català. Uns minuts de peu i moviment de cap de dreta a esquerra primer, d'esquerra a dreta després, amb aire de perdonavides. -Tot com sempre, va bé, es digué a si mateix-. La nit és jove. A veure com es presenta avui.

-Glu, glu, glu. AaaaaaH!

Un cubata de gin amb dos dits de Coca-Loca a una mà i una cigarreta ianqui feta a Tarragona a l'altra per escalfar motors. Ambientat amb la música a volums tant alts, que s'acumulaven pel sostre. Mirada i posterior estudi de la pista de ball.

-Ves que vinc!

Burilla per terra, got a sobre d'un seient. Salt tipus pèrtiga olímpica. Ja és al mig de la pista.

-Dududu, dadada.

Un frenètic moviment de peus per un costat, cuixes per l'altre, mans amunt, braços avall, cul endavant, ventre endarrera i el cap per qualsevol lloc. Una bona estona intentant coordinar totes les peces del cos al ritme de la música. Ara un rock dur, ara un rock tou, després un ni dur ni tou, sinó tot el contrari. Música que sona bé, música que no és so. Lletra en castellà, lletra en anglès que encara que no s'entengui segur que bona és. La suor ja comença a rajar.

-Glú, glú, glú. AaaaaaH!

Un altre cubata amb dos dits de Coca-Loca i una rossa per descansar del frenètic moviment. Dret, mirant aquí, allà i més enllà i molt més enllà... no, doncs tampoc no és un camp de futbol la disco.

-Hòstia! Aquella tia que ve cap aquí, que n'està de bona-, pensà.

-Guapa!, li féu tocant-la.

-«Pasa contigo tío!, a ver si llamo a mi novio!».

-«Na, na, que va a pasar!», digué retirant-se enrera i pensà:

-Collons quin fiasco. Va estar «regardant» una estona més mentre s'acabava el cubata. Mira que miraràs, va veure una noia que feia estona que era asseguda sola. Morena, cabell entre

curt i llarg i vestida al vostre gust (somniau un xic, home!). Cap enllà que anà.

-Hello baby!- féu, passant-se la mà pel cabell com aquell que se l'arregla. Ella aixecà el cap per mirar-se'l.

-Estàs sola?- li preguntà.

-Sí, ja ho veus- respongué ella.

-Una noia tan bonica com tu i sola? No pot pas ser això. S'assegué al seu costat.

-Com et dius?

-Mia -digué ella-.

-Tuia, has dit? He, he, he. -Un somriure ample de tots dos-.

-Doncs jo em dic Joan.

-Ets en Joan que totes al darrera li van? -li tornà la bola.

En Joan li agafà la mà i s'explicaren coses d'aquelles que val més no dir-les, doncs avorreixen molt. Hi estaren ben bé mitja hora. Després anaren a ballar tota l'escala de rocks, del dur com la pedra fins al tou com un coixí d'escuma forrat amb roba vermella i guarnit amb sanefes blanques.

-Ploof. Plaaf.

Quan ja no podien tenir-se drets s'assegueren a les butaques i... Glú, glú, glú. AaaaaH! (bis), es van prendre un parell de begudes, meitat alcohol, meitat no sé què (encara que estic segur que no era Coca-Loca) amb gots alts i estrets i glaçons transparents a dins i continuaren explicant-se paraules avorrides per als qui no sou ni en Joan ni la Mia. Arribats a un punt determinat de la conversa, en Joan va fer una pausa i engegà la màquina de cosir Alfa, que té per cervell i amb el ric, ric, de la pedalada, pensà: «Òndia tu, quin «affaire» més bo que m'ha sortit per aquesta nit». Deixà de fer anar la màquina de cosir i tornà a la conversa.

-Huuuaaaa!

Un badall a la boca de la Mia, li va fer dir a ell:

-Vols que marxem?

-Sí, tinc ganes. -Respongué ella.

-Tens cotxe?

-És clar que sí, i molt còmode. -Féu ell.

-Som-hi, doncs.

Van recollir la caçadora color cru de bistec poc passat i una jaqueta rosa, on no sempre l'amor s'hi posa i sortiren fora.

Una nit-matinada molt bonica, sí senyor, però, ai Déu! Les poques passes que hi havia fins la «voiture» encara n'eren massas. Tres ombres -no pas xinesques, més aviat amb un to de macarres- els hi varen barrar el pas.

-«Po donde navega muxaxo?», -digué una de les ombres-macarra.

-I tú què n'has de fer? -respongué el nostre heroi, agafant fort la noia. No sé pas si per defensar-la o per servir-se'n d'escut, caldria esbrinar-ho.

-«Yo ná. Pero tú segú onde ayas, no va podé pagá. Jajaja. Jijiji. Jojojo! Rigueren les tres ombres-macarra amb nas de patata i sola a la sabata.

-Clac!

En això, d'un cop de sang, espesa i vermellosa, el nostre heroi deixà la noia i l'emprenqué amb un d'ells, però, Ah, vaua el món! se sent un cop sec al clatell i només té temps per pensar: «Joan ja has begut oli».

-Plis, plas! Aaaag! Crecs! Buuffff! Pataplam!!!!

Caiguda final a terra.

-Aiiii!

Un fardell color cru de bistec socarrimat es mou per terra intentant de posar-se dret. Amb prou feines la màquina de cosir que té per cervell, troba la cordeta corresponent a la mà dreta i l'estira per veure si aquesta reacciona. Després de dos intents es comença a bellugar. De primer es palpa la butxaca del pantaló i exclama: «Òndia la cartera! Òndia la setmanada! Collons de lladregots, m'ho han fotut tot. El Déu que els pela! Però no

INFORMACIÓ MUNICIPAL

BISULDUNUM FACETUM AESTAS - 85

El calendari d'activitats i festes «Bisuldunum Facetum Aestas - 85» ja és al carrer i funciona a tot drap. Un total de cinc concerts de música, dos balls populars, cinc festes de barri, quatre tertúlies d'història, vuit sessions de cinema popular i set ballades de sardanes, a més d'un seguit d'activitats esportives que organitzen les diferents entitats de la vila, fan de Besalú un poble eminentment cultural i festiu. El calendari d'activitats és subvencionat i patrocinat per la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona, el Patronat de Turisme de Girona, i la Caixa d'Estalvis Provincial.

El calendari, que s'ha dissenyat a través d'una idea del conegut dissenyador - publicista Jaume Bach, d'Olot, vol ésser un calendari que doni el màxim d'informació, i que la gent el pugui penjar a la paret de casa.

I Camp de Treball per a joves - Estiu 85

Sota el patrocini i la coordinació de l'Ajuntament i l'ajut de la Diputació de Girona, s'està portant a terme aquest estiu, a la nostra vila, el primer camp de treball per a joves.

A l'esmentat camp hi participen uns dotze joves de Besalú que compleixen la següent condició: tenir més de 14 anys. L'horari de treball és de 7 del matí a 1 del migdia, de dilluns a divendres.

Les tasques que realitzen els joves són les següents:

- Treballs de neteja de zones verdes (Devesa, grup del Mont, cotat escolar (Capellades), cementiri).
- Treballs de pintura (al Firal (llums), escoles, entarimat festes, rètols informatius, etc.).
- Treballs d'ajardinament.
- Treballs amb la brigada d'obres.

Arxiu Històric Municipal

S'està portant a terme, per part d'en Joan Masmitjà, estudiant de quart d'Història de la Universitat Autònoma de Barcelona, l'ordenació i classificació de l'Arxiu Històric de la Comtal Vila de Besalú.

Segons les recerques fetes fins el moment, hi trobem unes sèries documentals del s. XIX molt completes: Actes de plens, sèries fiscals (contribucions, territorial, matrícula industrial i de comerç, cèdules declaratòries de riquesa, impostos de cèdules personals, etc.).

Per ara no s'ha trobat documentació més antiga. Les possibilitats de trobar-ne molta són reduïdes perquè, seguint l'obra de Monsalvatge «Notícies històriques de Besalú», sabem que durant la guerra del francès, quan l'exèrcit napoleònic es retirà,

cremà els papers de l'Ajuntament, encara que es pogueren salvar algunes restes de l'incendi que foren recollides.

Informe Oficina Municipal de Turisme - 85

Besalú, vila comtal, declarada conjunt històric - artístic d'interès nacional el 1966, ve potenciant l'activitat turística des del 1980 amb aquell ja conegut grup de joves estudiants motivats per la problemàtica del turisme al seu poble.

Actualment continua oferint els seus serveis i activitats de la següent manera:

1.- **Informació:** L'Oficina, un any més, obre les seves portes durant els mesos d'estiu i tardor als possibles vilatans i visitants que necessitin qualsevol tipus d'informació i consulta (viatges, serveis municipals, horaris...).

S'estableix un horari fix per a l'atenció al públic: Matí de 10 a 14 h. i tarda de 4 a 7 h., cada dia menys els diumenges. Diumenges, d'11'30 a 13'30 h.

Per tal d'adoptar aquest horari s'ha tingut present l'hora de major afluència de visitants al llarg de l'any passat.

2.- **Promoció turística.** Es realitza per mitjà d'un servei de guies locals. Degut a la impossibilitat de visitar els nostres monuments sense un acompanyant, es va crear un servei de guies. Aquest any l'equip de guies és format per: Conxa Pèlachs, Maria Bosch i Salvador Garcia. Entre tots tres reuneixen condicions suficients per atendre les diferents nacionalitats que ens visiten. El recorregut dura aproximadament una hora, al llarg de la qual es donen a conèixer els monuments de la nostra vila, i es dona una informació del que era Besalú en l'Edat Mitjana i de la importància que va tenir el seu comptat.

3.- **Organització i coordinació d'activitats d'animació.** Durant l'estiu es realitzen activitats culturals dins el Bisuldunum Facetum Aestas - 85 (cinema popular, concerts, balls de turisme...). L'Oficina col·labora en la coordinació dels diferents actes.

Premi Plaça Major

El passat mes de juny va ésser concedit a la Conselleria de Turisme un premi per la varietat i riquesa dels programes d'actuació de l'animació socio-cultural i turística. La corporació ESTASCT (Escola Superior de Tècnics d'Animació Socio-Cultural i Turística) n'ha concedits DEU en tot l'Estat espanyol i els ha anomenats «Plaça Major».

Cal destacar que un d'aquests deu premis reconegui la tasca que es porta a terme a la nostra vila.

acaba aquí la cosa, no. Es toca l'orella, una de les dues que té per ajustar-s'hi les ulleres de sol, botinflada. Es toca un dels dos llavis que té per aguantar la cigarreta i també fer altres coses, botinflat. Es toca el nas, un dels dos... vull dir el que té, i botinflat i a més sagnant. A la closca, un nyonyo, a la cuixa una nyafra. Al costat esquerra un doloret fortet. Bé, suposo que ja us feu càrrec de l'estat del vailet, no? Ah!, i ara li vaig a dir que la noia ha fotut el camp, comes ajudeu-me, tan aviat l'han deixada de subjectar: Pataplam!!! No us espanteu, és en Joan que ha donat un cop de cap perquè quan li he dit això s'ha posat dret de cop, però m'havia descuidat de dir-vos que era estirat sota un banc de ferro massís i pintat de blanc per a més dades.

-Fins i tot el «ligue» que tant m'ha costat, he perdut. -Pensà tan fort que quasi es podia sentir a vint metres.

-Riiing!

Sona el timbre de casa d'en Joan. Surt a obrir la mare que porta la bata posada, mentre cantava allò de «què volen aquesta gent, que truquen de matinada...» (dedicat als fans de la M.^a del Mar Bonet). Parla amb un taxista que li mostra la deixalla humana que porta en el seient de darrera i li diu si vol pagar-li la carrera.

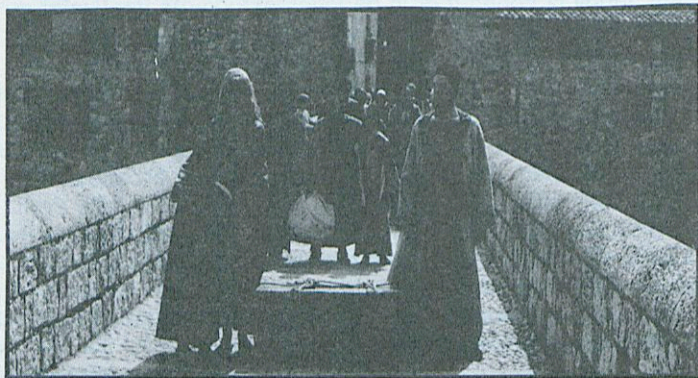
-Però, filllet de Déu, què t'ha passat? -li diu la mare posant-se les mans a les galtes.

-No ho sé, mare, però em penso que tinc una febrada...

Tomàs Grau i Sastre

Visita del Director General de Turisme

El passat dia 14 de juny, ens visità el Director General de Turisme de la Generalitat de Catalunya Sr. Miquel Sanz. La visita fou molt curta, ja que arribà a Besalú amb unes dues hores de retard i tot seguit tenia un dinar de treball a Olot. Malgrat tot, es pogué celebrar una reunió de treball a l'Oficina Municipal de Turisme, on se li presentà tot el programa d'actuació de la Conselleria de Turisme a Besalú. El Director General es mostrà molt interessat en les tasques realitzades, i s'interessà pel projecte de retolació del centre històric. El Sr. Miquel Sanz, mostrà la seva simpatia pel grup «Veus de Besalú», fers col.laboradors del Departament de Turisme, i prometé molt efusivament que estaria entre nosaltres, junt amb el Conseller, en la propera Festa Major.

Filmació d'un documental per a TVE

«La España mística» és el títol d'un documental que s'enregistra en part a la nostra vila amb un bon nombre d'esponanis del poble, entre els quals destacava Pere de can Llagosta. El documental sortirà l'any que ve pel primer canal de TV.

Obres a Sant Julià

Atenent a la necessitat de procedir a la continuació i l'execució de les obres d'arranjament del conjunt de Sant Julià, especialment pel que fa a la casa anomenada Can Tenas, vist l'informe de l'arquitecte pel qual s'efectua la valoració de les obres a executar, d'acord amb el projecte aprovat, així com els percentatges corresponents al material i mà d'obra i el sistema d'execució, s'acordà:

Primer: Procedir a l'execució de les obres d'arranjament de la casa Can Tenas, en el conjunt de l'Hospital de Sant Julià, per un import total de tres milions, quatre-cents trenta-nou mil nou-cents trenta-vuit pessetes (3.439.938 ptes.), i que correspon als capítols i partides del projecte aprovat per aquesta Corporació que s'indiquen en l'informe tècnic adjunt.

Segon: Contractar, pel termini d'un any, un oficial paleta i un membre, per tal de portar a terme les obres indicades.

Tercer: Nomenar l'arquitecte Sr. Joan Albasa i Poncet i l'aparellador Sr. Joan Suñer i Carbó, com a tècnics responsables de l'esmentada obra.

II Pla de millores de serveis als visitants

Per mitjà de l'esmentat Pla, i amb l'acord de conveni amb l'INEM (Instituto Nacional de Empleo), s'ha procedit a la contractació d'una persona encarregada de l'Oficina de Turisme i d'un peó jardiner perquè tingui cura dels jardins i neteja dels llocs d'interès.

Per mitjà de l'esmentat Pla, l'Ajuntament només ha d'aportar el 25% del cost brut dels contractes, i el 75% restant el posa l'INEM.

Adhesió al Manifest de la Zona Volcànica de la Garrotxa

«Davant l'inexplicable retard de DOS ANYS en l'aplicació de la Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa, apro-

vada per unanimitat pel Parlament de Catalunya, i per tant el continuat deteriorament de la zona per l'extracció de gredes i l'abocament d'escombraries, els sotasignants us demanem la vostra adhesió al «Manifest» per demanar al Consell Executiu de la Generalitat el compliment de la Llei aprovada pel Parlament, òrgan màxim d'expressió del nostre poble.

I, igualment els sotasignants, vinculats per raó d'origen, de professió o, simplement, d'estima al nostre país i al seu patrimoni natural, vam veure amb alegria i satisfacció l'aprovació per unanimitat per part del Parlament, com a representant del poble de Catalunya, de la Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa. Satisfacció que quedà reafirmada amb la sentència del Tribunal Constitucional, que assenyalava la total competència del Parlament i de la Generalitat, legislava i executava, per ordenar i preservar els espais naturals del nostre país.

Quan el Parlament de Catalunya —màxima expressió de la nostra sobirania— va aprovar la llei, no feia més que recollir el que era la clara voluntat, que des de la Garrotxa es va estendre arreu de Catalunya, de preservar i protegir una part inestimable del nostre patrimoni.

Malgrat que la llei, de manera clara i concisa, assenyalava que les extraccions de gredes i l'abocament d'escombraries s'havien d'acabar l'agost del 82, tot continua exactament igual.

Perquè volem que la voluntat del poble de Catalunya —manifestada a través del Parlament— es compleixi.

Perquè és urgent, per evitar la destrucció d'una part del patrimoni natural de Catalunya, la paralització total del procés de degradació de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

Ens adreçem al President de la Generalitat de Catalunya i al President del Parlament de Catalunya, i

DEMANEM que s'acompleixi, amb el rigor que exigeix, la Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa, aprovada pel Parlament, EN TOTS ELS SEUS PUNTS.

I per patriotisme, HO EXIGIM!— *Campanya de Salvaguarda de la Zona Volcànica de la Garrotxa».*

Carretera de Beuda

Donat el mal estat en què es troba la carretera local de Besalú a Beuda, que pertany a la *Diputació de Girona*, i recollint les queixes i els precs dels veïns de Beuda i dels afectats del municipi de Besalú, i donat que l'esmentada carretera pertany en part al municipi de Besalú (uns 800 m), i donat també que en el nostre terme municipal és una carretera que presenta més problemes tals com:

—*La connexió amb la carretera de Roses a Besalú*, que impossibilita l'accés dels camions procedents de Beuda cap a Figueres.

—*Les connexions amb el barri del Grup del Mont* i donat que els camions no poden accedir directament en direcció a Figueres, travessen pel grup malmetent el paviment, carrers, i constituint un perill per a la seguretat vial i la població en general.

—Les cunetes i els desaigües de la carretera de Beuda, a l'altura del Grup del Mont, estan totalment malmesos; tota l'aigua de pluja que baixa per la carretera es decanta cap al Grup del Mont, provocant seriosos problemes de clavegueram i a voltes petites inundacions.

Tenint en compte totes aquestes consideracions, i donat també que la població de Besalú utilitza moltíssim l'esmentada carretera, i en solidaritat amb l'Ajuntament de Beuda que ja ha sol·licitat formalment a la Diputació de Girona l'arranjament de la carretera, es proposa adoptar el següent acord:

Sol·licitar a la Diputació de Girona, atenent les causes abans esmentades, que posi en marxa els mecanismes oportuns per tal que l'arranjament de la carretera de Beuda sigui considerat com a tema d'extrema importància i urgència, ja que a més dels problemes exposats, actualment la carretera presenta un perill important per a la gent que hi circula, sobretot per als peatons, ja que en no haver-hi cunetes la possibilitat d'accidents és molt alta.

HISENDA

PRESSUPOST ÚNIC PREVENTIU 1985

A) OPERACIONS CORRENTS		INGRESSOS	A) OPERACIONS CORRENTS		DESPESES
1.-	IMPOSTOS DIRECTES	7.581.012	1.-	REMUNERACIONS PERSONAL	12.061.796
	-Llicència fiscal		2.-	COMPRA DE BENS CORRENTS I SERVEIS	9.549.300
	-Contribució Territorial Rústica		3.-	INTERESSOS PER PRESTÈCS I OPERACIONS DE CREDIT	2.619.593
	-Contribució Territorial Urbana		4.-	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	1.686.431
	-Plusvalúes			-Turisme	
2.-	IMPOSTOS INDIRECTES	2.851.000		-Cursos català	
	-Impost de circulació			-Subvencions entitats (trofeus, etc.)	
	-Impost de publicitat			-Tallaferró	
3.-	TAXES I ALTRES INGRESSOS	7.418.500		-Subvencions entitats (trofeus, etc.)	
	Per serveis: Expedició de documents, llicències urbanístiques, escombraries, abastament d'aigües, inspecció motors, clavegueram, escorxador			-Buldunum Facetum Aestas 85.	
4.-	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	9.503.000	B) OPERACIONS DE CAPITAL		
	Participació en el Fons Nacional de Cooperació Municipal		5.-	INVERSIONS REALS	0
5.-	INGRESSOS PATRIMONIALS	645.488	6.-	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	0
	Interessos de dipòsits en bancs o caixes.		7.-	VARIACIONS D'ACTIUS FINANCERS	0
B) OPERACIONS DE CAPITAL			8.-	VARIACIONS PASSIUS FINANCERS	2.083.880
6.-	INVERSIONS REALS	0		-Amortització de préstecs i credits a llarg termini	
7.-	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	0			
8.-	VARIACIÓ D'ACTIUS FINANCERS	1.000			
9.-	VARIACIÓ DE PASSIUS FINANCERS	0			
	Total ingressos: 28.000.000				Total despeses: 28.000.000

Pressupost 1985

L'actual pressupost ha sofert una modificació global en comparació al de l'exercici anterior d'un 12%, i tenint en compte que el pressupost de l'any passat va ésser només una pròrroga del pressupost de l'any 83, és un augment poc significatiu que deixa poc marge de treball a un ajuntament com el nostre, que ja porta una càrrega financera important degut a les nombroses inversions realitzades els darrers anys (Can Cambó, Sant Julià, Cal Campaner, aigua, etc.), una càrrega necessària per a poder dur a terme obres que són importants i que en un futur seran centres d'utilitat pública, com es pot veure a Sant Julià, que ja funciona com a centre socio-cultural de la vila.

La càrrega financera que suporta l'Ajuntament és important, però no hipoteca la gestió municipal ja que és d'un 18%, el qual entra dins els marges legals permesos, i que amb la previsió d'augment del pressupost per a l'any vinent ens donarà un endeutament més baix que l'actual.

El clar és que els diners de l'Ajuntament no estan en cap moment inactius, pel fet que es treballa en molts projectes i activitats que s'aniran portant a terme al llarg del temps que queda de gestió.

Vorera de Racolta

Les obres ja estan a punt de començar, i aquest és l'estat dels pressupostos:

—Projecte d'urbanització vorera de Racolta, primera fase:		
Import despeses:		
1.-	Honoraris tècnics	547.246
2.-	Valor dels terrenys que s'hagin d'emprar permanentment	358.995
3.-	Indemnitzacions	250.000
4.-	Import obres a realitzar	4.646.000
	Total: 5.802.241	

Aquestes despeses poden finançar-se mitjançant:

a) Subvenció Pla d'Obres i Serveis 1984	2.323.000
b) Aportació municipal:	
—Per contribucions especials, 90%:	3.131.317
—Aportació municipal 10%:	347.924
	Total: 5.802.241

Aquests són els percentatges que hauran de satisfer els veïns dels diferents barris, en concepte de contribucions especials, tal com s'explicà en la reunió mantinguda a l'Ajuntament. L'acord del Ple del dia 22-V-86 fou el següent:

PRIMER.— **Aplicar obligatòriament Contribucions Especials** amb motiu de l'execució de l'obra «Urbanització vorera de Racolta, 1ª fase».

SEGON.— Fixar el cost de l'obra en **5.802.241** ptes., d'acord amb l'informe tècnic obrant a l'expedient.

TERCER.— Fixar la quantitat a repartir entre els beneficiaris de les **Contribucions Especials, la quantitat de 3.131.317** ptes., equivalents al **90%** del cost de les obres, atesa la seva naturalesa i tenint en compte l'interès públic i privat d'aquestes.

QUART.— Tenint en compte la classe i naturalesa de l'obra a realitzar, així com els beneficis que reportarà als particulars, en atenció a les diferents zones a considerar, s'aplicarà com a mòdul de repartiment, els següents:

a) Per a la zona de la carretera CC-260, els metres lineals de façana de les finques que limitin amb dita carretera. Per a les finques de la **Zona Nord correspondrà un repartiment del 3'60%, i per a les de la Zona Sud el 26'4% respecte de l'import total de les obres que es financien per Contribucions Especials.**

b) Per a la zona del **Grup del Mont, Ctra. de Beuda, Camí de la Bruguera, Carrer Nou, Carrer de la Blanqueria, Can Madà i annexes** del Grup del Mont, es fixa com a mòdul de repartiment la base imposable de la Contribució Territorial Urbana, considerant a aquests efectes com a mòdul aplicable únicament la «unitat de vivenda» o «unitat de parcel·la» de les finques beneficiàries. Correspondrà pel conjunt de finques incloses en aquesta zona el **54%** de l'import total de les obres que es financien amb Contribucions Especials.

c) Per a la zona compresa en el **Barri de Racolta**, serà d'aplicació el mateix mòdul anterior. Correspondrà pel conjunt de les finques incloses en aquesta zona el **16% de l'import total de les obres** que es financien amb Contribucions Especials.

CINQUÈ.— Facultar la Comissió Municipal Permanent per a l'aprovació de la relació o padró de quotes individuals resultants d'aplicar els mòduls anteriors i notificar en legal forma i individualment a cada contribuent la quota resultant.

SISE.— Exposar al públic el precedent acord mitjançant anunci al B. O. de la província, als efectes de reclamacions.

D'això en podem posar un exemple: Una casa de Racolta pagarà el **16% de 3.131.317 / 40 cases del barri: 12.525 ptes. aproximadament.** Una casa del Grup del Mont: **el 54% de 3.131.317 / 250 cases aprox.: 6.763'6 ptes. aproximadament.**

NOTA: Aquestes quantitats són a nivell d'exemples, i no vol dir que siguin reals; són solament una aproximació.

Expedients de ruïna

S'han incoat expedients de ruïna amb caràcter d'urgència a:

- Casa del Carrer Major n.º 6, costat de can Sempau (l'obra està encarregada al contractista local Guardiola, S.L.).
- Casa de la Font del Moli (El Moli). S'ha ordenat enderrocament.
- Casa de l'Escatllar, costat oficina Companyia Elèctrica, al carrer dels Horts. S'ha ordenat enderrocament.

Canalització d'aigua

S'ha procedit a la instal·lació definitiva de la conducció d'aigua potable que va al Camp de les Forques. L'obra la realitza la brigada municipal.

Construcció de ninxols

S'ha procedit a la construcció de vint-i-quatre ninxols al cementiri. L'obra ha estat realitzada per la brigada municipal.

HOMENOTS

Nom i cognoms: Bartomeu Guix i Torruella, mestre, casat amb Na Dolors Feixas i Roca. Té quatre fills: dos nois i dues noies, una mestra i l'altra que segueix els mateixos passos.

Data i lloc de naixement:

12-5-1920 a La Pinya.

–Quins records té de la seva infantesa?

Als 4 anys ens vàrem desplaçar amb la família a Ripoll, on vaig anar al col·legi de l'Escolania. D'allà vaig passar a Girona. Tenia 10 anys. Vaig estar durant 5 anys al col·legi de la Sagrada Família. Esclata la guerra civil. El 1938 m'incorporo per quintes a l'exèrcit (quinta del biberó). Foren sis anys de mili. Durant aquests anys, vaig convalidar els estudis de batxillerat (llavors em trobava a Ceuta), vaig fer l'examen d'Estat a la Universitat de Barcelona, el magisteri lliure a l'igual que el peritatge mercantil.

–Llocs on ha exercit el seu magisteri.

1944: Quart i Bordils. 1945: aprovo les oposicions i m'envien a Arbúcies. 1947: St. Joan les Fonts. 1952: a Besalú. 1955: a Serinyà. 1957: Argelaguer i del 1965 fins ara a Besalú, lloc on m'agafa la jubilació.

–Diferències entre abans i ara en els estudis.

Una gran diferència. El mestre abans havia de fer una obra. Agafava el nen des del principi fins que s'acabava el període escolar. Ho feia tot, al seu aire. Actualment està tot més programat. Abans el mestre ere mestre i ara és professor.

–I en quant als alumnes?

També. I la causa caldria cercar-la en els medis de comunicació que dispersen l'alumne, provocant un alliberament dels costums

que incideix en el comportament dels nens. Aquests tenen menys respecte... Falta un control més rigorós dels medis de comunicació.

–Com ha canviat Besalú?

Com de la nit al dia. Ha passat d'ésser una població eminentment agrícola a una d'industrial. Això ha incidit en la vida familiar, especialment en el seu aspecte econòmic, passant de disposar d'escassos mitjans a un nivell de mida més folgada.

Conseqüència d'això és que el poble ha passat d'una vida recollida, tancada, en la que ningú expressava els seus pensaments, a una de més oberta, en la que la gent fa el que vol i com vol. Han augmentat les possibilitats d'estudiar, d'emprendre l'ofici o l'element de vida que hom vol... De molts masovers hem passat a molts propietaris del pis o casa on es viu. I aquí podem aplicar la frase de convertir la casa en l'avant-sala del cel... en definitiva, hi ha més llibertat.

–La política incideix en l'ensenyament?

Sí. Al dependre del Ministeri d'Educació i Ciència, aquest dona unes pautes d'acord amb la seva manera de pensar que es concretaran en unes normes precises d'actuació... Canvis ràpids i variats en el sistema d'ensenyament, poden causar entrebancs entre els educadors i educats.

–L'escola ha d'incidir en la política?

Si entenem per política la manera de dirigir una comunitat, sí, l'escola ha de fer política. Si l'entenem com una defensa d'uns punts de vista i crear adeptes de la política, no.

–Ha pogut fer sempre les classes en català?

No. Durant una època estava totalment prohibit ensenyar en català a l'escola.

–Què es quedaria d'abans i què d'ara?

D'abans em quedaria:

-amb la formalitat; hi havia més paraula, més respecte, més educació,

-amb la unió i convivència familiar entre pares i fills,

-amb el ritme de vida: hi havia temps per tot,

-amb la separació entre grans i petits; es tenia cura en dir segons què davant la mainada: es deia «hi ha roba estesa»,

-i en quan a l'escola, amb el fet de que el mestre era mestre: tenia amples horitzons en quan a formar i ensenyar; en canvi, ara és

professor subjecte a unes normes molt estrictes.

Dels moments actuals valoro molt positivament el fet de la manca de complexos socials, morals i religiosos... Hi ha més llibertat, es manifesta tal com és.

-La religió ha d'estar oficialment present a l'escola?

Dependrà de les directrius polítiques del moment, però en el meu cas l'ensenyament religiós m'ha ajudat a educar als alumnes; fins i tot els no catòlics es quedaven voluntàriament a la classe de religió.

-Qui hauria de donar les classes de religió?

Si els alumnes són catòlics i el mestre també, que faci les classes de religió el mestre; però la catequesi que s'imparteixi a la parròquia. El mestre només religió.

-Totes les religions a l'escola?

Sí, sempre que hi hagi adeptes i tenint en compte que hi ha llibertat religiosa.

-Dintre l'horari oficial?

Sí.

-Com una assignatura i amb proves?

No com una assignatura i amb proves. Ha de donar unes normes de fer i pensar, i de convivència, que llavors s'han de posar en pràctica.

-Què en pensa de la problemàtica escola pública-escola privada?

És una problemàtica que afecta a les grans ciutats però no a pobles petits com Besalú. Personalment, em sembla bé que els pares enviïn els seus fills allà on vulguin sempre que s'ho paguin de la seva butxaca si els envien a una escola privada. L'Estat hauria de potenciar l'escola pública i que la privada faci el que els sembli sense reclamar diners a l'Estat. A l'igual que l'Estat no hauria de deixar cap persona sense treballar: si paga la gent perquè no té treball, que aquests treba-

llin en tasques socials: neteja de boscos, camins... El treball és la felicitat de la persona.

-Quines definicions té l'escola de Besalú?

Sempre n'hi ha hagut i sempre n'hi haurà perquè els pobles mai tindran l'escola com l'haurien de tenir. L'escola és l'únic lloc on s'hi formen totes les persones del poble i, per tant, hauria de ser un lloc molt ben atès per totes les autoritats i, a la vegada, ser molt exigents en la conservació de totes les instal·lacions per part del professorat. Com a coses urgents a Besalú, assenyalaria: més abundància d'aigua i de llum elèctrica; més sanitaris i com cal; dutxes, lavabos al menjador i una bona pintada, repetida periòdicament.

-Què pensa fer del temps de què disposarà a partir d'ara?

Fer-me un programa de treball particular, estant disposat a col·laborar en tot allò que pugui beneficiar el poble, l'escola i la parròquia... Em faria il·lusió poder-me cuidar de la biblioteca de la Llar el dia que n'hi hagi.

-Quines són les millors satisfaccions que li ha proporcionat la seva tasca docent?

Ha estat la meva vocació i l'he aconseguit de la millor manera possible.

A l'acomiar-nos del Sr. Guix ens ha dit: «Mentre Tallafarro sigui un portaveu de tot el poble, serà la revista que ens unirà a tots. Al moment que vulgui respirar política, desaparixerà».

Electricitat, Fontaneria, Calefacció i
reparació d'aparells.

QUINTANA

Exposició i venda a:

c/. Calvo Sotelo, 9 - tel. 29 41 78
CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

c/. Forn, 6 - Tel. 59 02 45
BESALÚ

lLibreria
Capellades

papereria - impremta - objectes escriptori - joguines

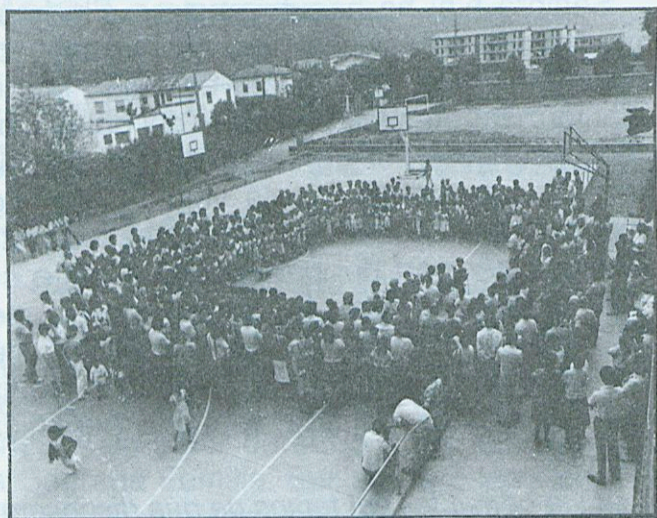
Av. Pres. Companys, n.º 5 - Tel. 59 07 90-BESALÚ

L'escola informa

INTENTEM NO CAURE EN LA MONOTONIA

Puix que des de feia uns quants anys, en celebrar la festa de fi de curs, els nens i nenes de l'escola feien diferents representacions, tals com danses, escenificacions, etc., enguany hem volgut donar-hi un altre caire, un aire de festa per a tots, muntant diferents jocs, esports i una completa fira, a fi que no resulti monòton el fet de repetir massa vegades coses semblants.

De totes maneres, aquest canvi no ha pas estat un fet arbitrari, simplement pel desig de canviar. Tots entenem que als pares els agrada de veure els seus fills representant alguna de les coses que al llarg del curs han anat treballant a les seves classes; però també ens ha semblat adient de donar-los l'oportunitat de gaudir d'una tarda d'esplai, una festa totalment dedi-

da a ells, que els permeti d'acabar el curs amb un bon regust de boca, oblidant una mica les angoixes dels exàmens. Esperem haver-ho aconseguit!

Val a dir que han estat molts els pares que han participat en el muntatge de les diferents activitats, als quals donem les gràcies a l'igual que al grup de joves del Casal.

Un altre fet que cal remarcar dins aquesta festa, ha estat el senzill i ben merescut acte d'homenatge al nostre benvolgut company Bartomeu Guix i Torroella, amb motiu de la seva jubilació, que tingué lloc el passat dia 12 de maig, el qual durant 25 anys s'ha dedicat a la docència en aquesta escola.

Desitgem que el fet de deixar la tasca docent, no sigui motiu de tristesa per a ell, sinó la il·lusió de poder disfrutar plenament d'altres activitats.

El Claustre de Professors

CENTRE EXCURSIONISTA BESALÚ

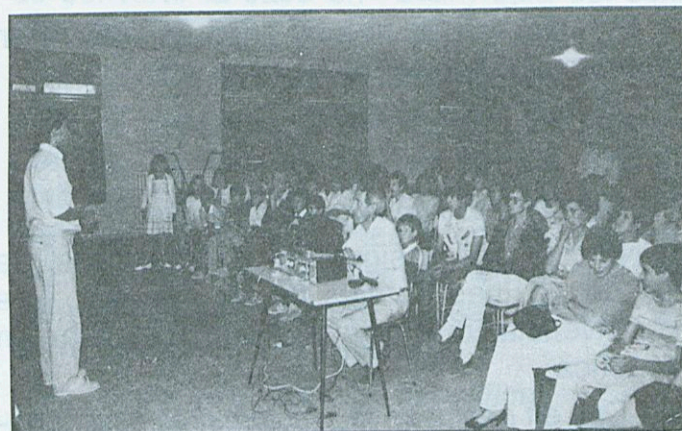
El proppassat dia 7 de juny, vàrem poder dur a terme una xerrada sobre meteorologia a càrrec de l'Alfred Rodríguez i Picó, conegut per tots nosaltres per les seves aparicions en els serveis informatius de TV3 i Catalunya Ràdio.

Més de cent persones, varen assistir a l'acte programat pel C.E. Besalú dins l'Any Internacional de la Joventut, interessant-se per les explicacions que ens va donar sobre qüestions atmosfèriques.

Vuit dies més tard, el dia 15, vàrem celebrar la diada del soci, potser més coneguda com «la sardinada». Foren 198 els assistents que gaudiren de la vetllada amb el so d'en Fonso i companyia.

Per acabar, cal assenyalar que el dia 23 al vespre, i juntament amb el «casal» es va portar a Besalú la ja tradicional «Flama del Canigó».

Un cop alguns membres de l'equip de bàsquet i altres assistents la passegessin pels carrers del poble, la Flama arribà al pont on s'encengué la foguera i es va llegir el pregó acostumat, escrit per Josep Duranton i llegit per Maria Bosch. A tots dos des d'aquestes línies, volem agrair-los la seva col·laboració en aquesta nit de Sant Joan-85, a l'igual que a tots els assistents.

Un moment de la conferència de l'Alfred Rodríguez i Picó sobre meteorologia (7-6-85).

CASAL D'ESTIU I COMISSIÓ DE SANT PERE D'ESPUIG

El dia 1 de juny, al «Cinema Glòria» es va representar l'obra «Un pagès de Barcelona» per l'Agrupació Teatral de Besalú, a fi de finançar l'arranjament de la casa de Sant Pere d'Espuig. Aprofitem aquestes ratlles per agrair-los (al Grup Teatral i al Cinema Glòria) llur participació i col·laboració.

En un proper article, la Comissió de la casa de Sant Pere d'Espuig us donarà més informació sobre el seu funcionament, la gent que la constitueix i els seus objectius.

Comissió St. Pere d'Espuig i Casal d'Estiu

Pâtisserie

SURROCA

C/. Major, 19 - Tel. 59 00 54 - Besalú

Restaurant

**PORTAL
DEL PIRINEU**

Ctra. Olot - Tel. 59 03 88 - Besalú

Parlem de Teatre!

AL VOLTANT DE LA TAULA

Ja som ací una altra vegada amb les nostres xerrades i tenim entre nosaltres en GABRIEL VAQUERO i NICOLAU.

Jove extrovertit, alegre. Li agraden les festes, bon company i obert envers els altres. Aimant del bon vestir i la moda. És un entusiasta del bon cinema, i si no en troba, de les pel·lícules d'evasió. Disfruta ballant i en sap. Porta el teatre dintre seu i el sent de veritat; és puntual als assaigs, cosa molt important.

El seu hobby: el cinema.

El seu plat favorit: Platillo amb bolets.

Tot i això, alguna vegada és pesimista i llavors malgrat tota la seva vitalitat, passa per una mena d'estat depressiu.

L'HORTÈNSIA VILA i COLOM.

25 anys, la flor de la vida. Timida? no. Més aviat nostàlgica. En el tracte amb la gent és senzilla i cordial; té unes opinions molt pròpies de la vida actual. Alta, sempre vestida amb pantalons, són per ella com una segona pell. No li agrada el luxe de cap mena. Llegeix molt i porta Catalunya dintre seu.

El seu hobby: parlar amb els amics.

El plat preferit: Canelons.

Podríem dir que, com el seu nom, és una flor exòtica i agradable.

En GABRIEL:

-Què creus millor per Espanya, economia de lliure mercat o economia teledirigida per l'estat?

Economia de lliure mercat.

-El progrés i creació de riquesa d'un país, neix a través de les empreses i conseqüentment dels empresaris; per què fins avui la majoria de les persones els miren amb hostilitat i recel?

Tothom els té una mena d'enveja, però

som incapaços d'assimilar els seus problemes.

-Què en penses de l'enveja i per què els espanyols abusen tant d'ella?

És el pecat més dolent que tenim, i abusem d'ella segurament per amagar els altres recels.

-Jo crec, que és molt important saber ésser un mateix. Com es comporta la joventut actual en aquest aspecte?

La joventut actual és molt ferma i la majoria tenen una forta personalitat.

-Per guanyar les eleccions es van prometre 800.000 llocs de treball i moltes altres coses que no s'han complert; creus tú que les persones ho tindran en compte per les properes a l'hora de votar com fan en altres nacions?

Pot passar, però ens ho disfressaran d'una altra manera i tornaran a guanyar els mateixos.

-Com milloraries el nostre teatre d'aficionats?

Que hi hagués més diversitat de direcció i d'obres.

-El teu pitjor defecte?

El meu geni.

-La teva definició del futbol?

És la vàlvula de desfogament per a moltíssima gent.

-Com veus la família actualment?

De moment malament, encara que sembla que té tendència a canviar.

-L'ocell que més t'agrada?

L'oreneta.

Majestuosa troballa!

L'HORTÈNSIA:

-Creus que el govern actual està a l'altura de les circumstàncies o sols es preocupa de la seva imatge?

Crec que es preocupa de la seva imatge.

-Canviaries algun ministre del govern actual si estès a la teva mà?

Els canviaria tots.

-Què penses de la reforma governamental de les pensions i de la disciplina de vot al partit?

Estic en contra de la reforma de les pensions. En quant a la disciplina de vot, demostra la poca democràcia que encara tenen.

-Per què a molts intel·lectuals els tempta la política?

Perquè els tempta el poder i pensen treure'n un bon profit.

-Tú que sents i vibres per les coses catalanes, com veus Catalunya actualment?

Malmesa, i hem de lluitar molt per arribar a ser el que podem ésser.

-La teva opinió dels ovis?

Hi crec i a més he tingut una experiència personal. Penso que saben de la seva existència, més no els interessa fer-ho saber.

-Què t'agradaria que fossin els teus pares per tú?

M'agradaria que fossin els millors amics.

-És important tenir autèntics amics en qui poder confiar?

És el millor plaer de la vida.

-Per una dona té avantatges ésser guapa?

No ho sé, no ho he estat mai.

-Ets sentimental? Què necessites per ésser feliça?

Sí, ja ho sóc amb la felicitat dels altres.

Apa noia, quina troballa!

PER QUÈ UN CINE-CLUB A BESALÚ?

(Declaració dels principis inspiradors de Claqueta 16)

PRIMER.- Esn definim com un grup de persones a les quals els agrada el cinema i volen fer-lo arribar a la gent.

SEGON.- Actuem amb independència absoluta de qualsevol poder públic, organització política o d'altre tipus.

TERCER.- Creiem que s'ha d'oferir un ventall ben ampli d'opcions a la gent, tant a nivell cultural com de lleure, perquè es pugui triar la que es consideri més adequada.

QUART.- Volem mostrar pel·lícules que en els cercles comercials habituals són difícils de veure.

CINQUÈ.- Ens agradaria que la participació de la gent en el comentari de les pel·lícules, ja en col·loquis, en taules rodones o d'altres formes, ens fes més entenedora a tots, l'obra que veiem.

SISÈ.- Pretenem promocionar i divulgar el cinema mitjançant la documentació adequada:

-Informació al voltant del film, del director o d'altres.

-Publicació de tot el relacionat amb el cinema.

SETÈ.- No volem fer la competència a ningú, tan sols pensem omplir un buit existent i actuar amb la màxima concòrdia amb les altres entitats.

Creiem que aquesta tasca no es pot dur a terme sense la vostra col·laboració. les vostres crítiques i sgerències seran sempre benvingudes.

PERE BOTERO JUNIOR

Les dones pareixen fills i els fills porten la llum i el color de futur. El futur els pot esdevenir bo o dolent, això segons els estels que assistiren al part. Que en aquest relat que explicarem, es tracta del part del fill del mateix Pere Botero. El dimoni més simpàtic i popular de l'infern.

Era nit de lluna plena en ple mes de gener i en Pere Botero Jr., complia set anys. Dintre l'alegria familiar dels seus pares humans, la Maria, en Josep i l'avi Pere, que amb una esplèndida festa d'aniversari, volien portar l'alegria a la llar, hi havia una mica d'intranquil·litat. Aquesta intranquil·litat venia precedida d'una declaració espontània i sorprenent del nen en Pere als seus pares. Quan els digué que en honor del seu setè aniversari i amb dedicació als set dimonis que governen l'infern, faria la seva primera entremaliadura. Els pares i l'avi Pere no arribaren a entendre bé, o no volien entendre el missatge del seu nen, que avui, aquest vespre compliria set anys.

Arribaren amb regals i contents de festa, els invitats al gran sopar d'aniversari que aquella nit de gener havia volgut obsequiar amb una desfilada d'estels i una brisa càlida a mig hivern al nen, a en Pere Botero, Jr., fill i descendent directe del monarca infernal Pere Botero.

El nen s'havia comportat normal, com qual-sevol nen de la seva edat en el dia del seu aniversari. Quan va veure arribar els invitats amb tot aquell piló de regals que li portaven i dient-li afables i simpàtiques paraules, el felicitaren, ell solament respongué amb brillants rialles que sense ésser d'agraïment, portaven el somriure de l'entremaliadura que havia d'esdevenir.

Quan tots els comensals saborejaven els deliciosos menjars que la seva mare Maria havia preparat, en Pere Jr., somreia darrera la taula mentre veia que tot rient i brindant, celebraven el seu setè aniversari. Arribaren els postres i el xampany i l'alegria era cada vegada més gran. En Raül, innocentment, demanà a la seva mare si podia dirigir un discurs als seus comensals. La seva mare, meravellada, però davant del dubte li digué que sí, que digués alguna cosa, ja que aquella festa estava feta per ell. En Pere Botero Jr. va pujar dempeus al cim de la cadira perquè tothom el veiés i el sentís, i començà el seu discurs com si fos un polític experimentat:

Senyors i senyores que us trobeu aquí invitats per la meva mare per celebrar el meu setè aniversari: us vull dir que sereu testimonis de la meva primera entremaliadura, amb la qual participareu tots, es tracta d'un joc d'endevinalles, però haureu d'ésser molt ràpids amb aquest joc, perquè el temps és limitat.

Davant l'estupefacció dels seus pares i dels invitats per la seva fàcil discursió, la seva mare li demanà de què es tractava el joc. En Pere, content i satisfet d'ésser el protagonista de la nit i al veure que ja tothom estava pendent d'ell digué:

El joc és molt senzill, al mateix temps que difícil, perquè es tracta ni més ni menys d'endevinar quin dels plats que heu menjat, estava enverinat.

Els comensals es quedaren freds i suant una angoixa que els deixà impotents esperant la mort.

En Pere Botero Jr. reia.

Josep Lluís August

Electrodomèstics ESTARRIOLA

RÀDIO-TV COLOR-EQUIPS ALTA FIDELITAT
Serveis tècnic propi
Instal·lacions d'aigua i llum
Plaça Major, 4 - Tel. 59 02 27 - BESALÚ

RENAULT

Agència

Rafael Solà Canalías

Avgda. President Lluís Companys, 36
Tel. 59 07 01 - BESALÚ (Girona)

Carta al director

Un bon dia, després de parlar molt sobre el tema, es va arribar a donar llum verda a aquesta revista, que des del seu primer número, es defineix com d'informació i opinió vilatana. Aquell mateix número, feia referència també que la revista «arriba des d'ara gratuïtament a casa vostra».

Permeteu-me que discrepi un xic, tant amb la definició de la revista, com amb allò de que arriba gratuïtament a casa. En tot cas, serà a les cases que hi arriba, perquè suposo que en deveu tenir coneixement que moltes cases es queden sense exemplars. Penso que seria bo de trobar una solució al problema, perquè si el poble té dret a estar informat, deu tenir també dret a rebre la revista d'informació i opinió vilatana, finançada gairebé en la seva totalitat pels diners del poble.

Es clar, que no és d'estranyar massa que passin coses com aquestes, en una revista que es diu «d'informació vilatana» (permeteu-me que ho posi entre cometes). Informa, de què? de quines coses? Amb aquests dos interrogants, vull referir-me únicament a les

informacions que apareixen a la revista referents a l'activitat del nostre consistori.

Fins i tot, és bonic de llegir. Tot són roses i flors. Pel que es desprèn de les informacions que es donen des del Tallafarro, sembla que l'Ajuntament és realment un Ajuntament, és a dir, un equip format per onze persones en representació d'un poble, que tots plegats treballen per una causa comú i que el poble els hi ha encomanat.

No en parla mai el Tallafarro, que allò més que un ajuntament sembla un divorci. No diu mai el Tallafarro que el consistori no està format per onze persones que treballen pel poble, sinó que hi han dos grups que diuen que ho fa, però cadascun pel seu cantó. Tampoc parla que l'equip de l'oposició, en moltes sessions plenàries ha disposat de la majoria de regidors o que en més d'una ocasió hi ha hagut equilibri de forces i els punts s'han hagut d'aprovar amb el vot de qualitat de l'alcaldesa.

Tot això i d'altres coses, penso que s'haurien de reflectir en una revista com aquesta, que pretén donar informació i opinió vilatana i que de manera

gratuïta arriba a les nostres llars (a les que hi arriba), perquè el poblet dret d'estar al corrent del que es cou a la casa de la vila. Ja sé que se'n pot assabentar per altres conductes, però es dóna la desgràcia que ben pocs assisteixen a les sessions públiques de l'Ajuntament, i allà és on m'adono del que no ha dit mai el Tallafarro.

És clar que encara que hi assistis molta gent, ja costaria que es poguessin assabentar de què va la pel·lícula. Això, tampoc ho ha dit mai el Tallafarro. No és pas que els nostres polítics tinguin poques paraules per expressar-se, al contrari, amb la seva oratòria semblen polítics d'altres esferes, el que passa, és que «no piulen», és a dir, que no se'ls sent ni des de la primera renglera de bancs de la sala de sessions, i això que aquesta sala disposa d'un equip de megafonia, que si s'ha arribat a estrenar, ha funcionat ben poques vegades. Uns piulen i els altres no piulen, i la revista no en parla. I la revista no arriba a totes les cases del poble. I la revista és de tots. I tots tenim dret a ser informats. I... a veure si ho arreglem, que ja costarà.

Fidel Balés i Juanola

EL RACÓ DE LA NOSTRA HISTÒRIA

En el segle V, les forces del visigots ocuparen Barcino en concepte d'aliats dels romans, i l'any 414 morí assassinat allí l'ur rei Ataülf.

Aquesta ocupació responia al tracte fet amb els romans per tal de treure de la península als Suevos, Vándals i Alans.

Els escriptors no es posen d'acord si foren aliats o no, però el que sí és cert, és que Ataülf es quedà amb Catalunya i part de Narbona. Més tard es va casar amb la germana del mateix emperador que s'anomenava Plàcida, dona d'una bellesa extraordinària, que li va fer oblidar els seus deures de rei i llavors l'assassinaren els seus amics, aclamant Sigerico qui també morí assassinat...

No va ésser fins el regnat d'Eurico que varen aconseguir la completa dominació de Catalunya (Tarraconense). La capital fou traslladada a Narbona i més tard a Barcelona. Va gaudir de molt bones relacions amb la septimània (clar precedent de l'intent posterior de l'estat pirinenc).

En temps de Wamba, es produí una revolta acabada pel general Paulus que amb l'ajut del comte de Nimes, Hilderic i el duc de Tarragona, Ransind, tractà d'independitzar-se de Toledo.

Es va donar un canvi total a l'estructura, derivat del pas de l'economia urbana romana a la rural goda. En aquest estat de decadència, ja en temps de Wamba, hi ha un intent sarraí de creuar l'estret, però no va ésser fins el 711 amb la batalla del Guadalete quan es produeix la invasió sarraïna i l'ocupació de la península en pocs anys (al 718 estaven ja a Catalunya). Als Països Catalans hem d'entendre sota el període visigòtic, el període que manaven els visigots i res més. No hi ha ni el més petit empelt demogràfic, ni capgiraments en el desenvolupament de la vida quotidiana.

Els bisbes, veritables caps dels pobladors, varen continuar fent les seves funcions de capitals, alienes al domini visigòtic, obviant una simbiosi a que eren abocats pel problema de la religió arriana dels invasors, però un cop aquests conver-

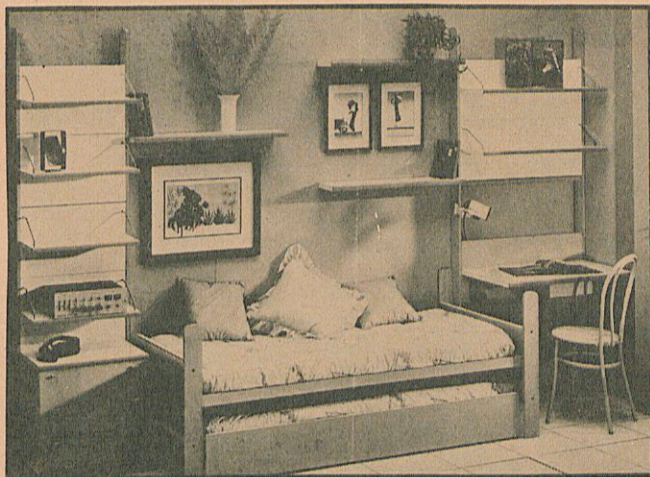
tits al catolicisme, no tingueren cap problema per entendre's.

La decadència urbana es manifesta pel fet de no trobar-se monuments de l'època, sols l'església de Sant Miquel de Terrassa, la de Santa Maria i Sant Pere que constitueixen la Catedral d'Egara.

Els visigots encunyaren moneda d'or, imitant els triens bizantins, però les emissions no eren gaire abundants: les troballes són escasses. No encunyaren monedes de bronze, les més emprades i de les quals el mercat n'estava saturat, senyal de que no es necessitaven per la pobresa de la gent.

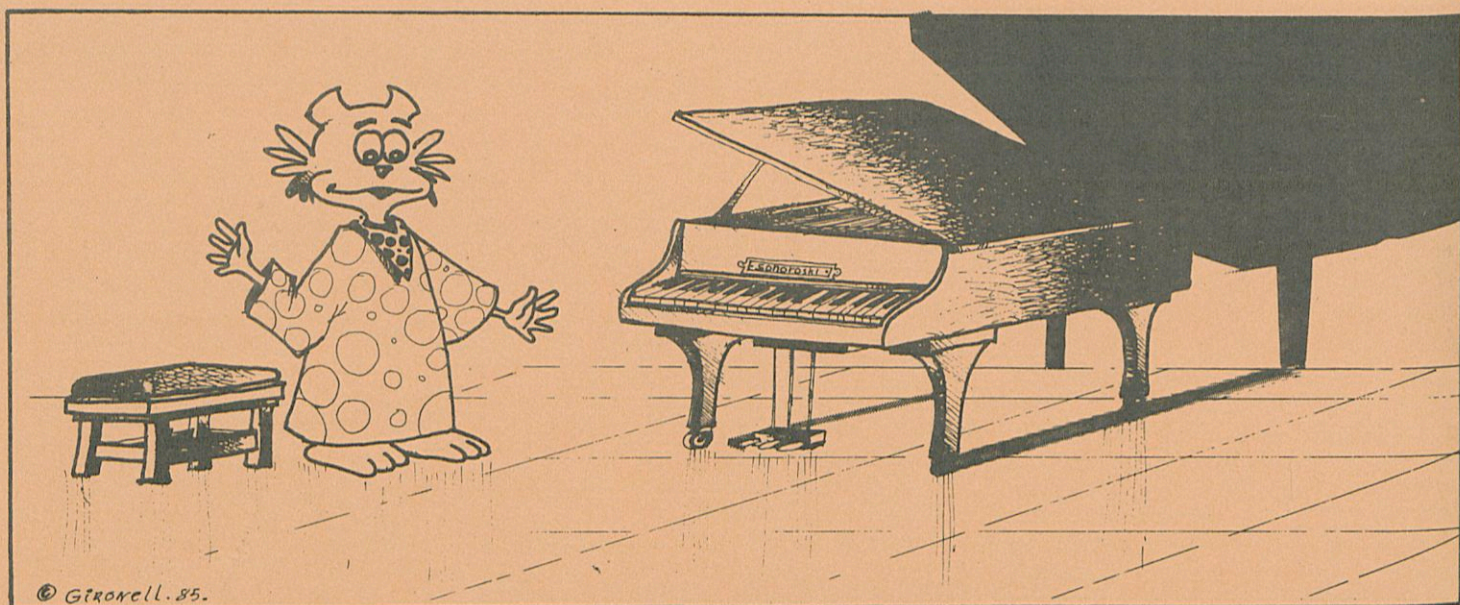
Lluís Bach - Esteve i August

Projectes de decoració

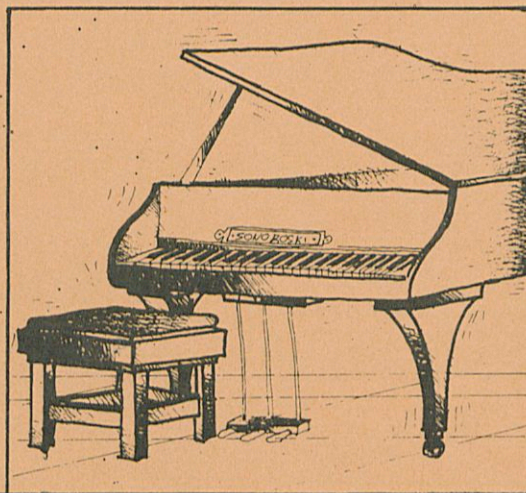
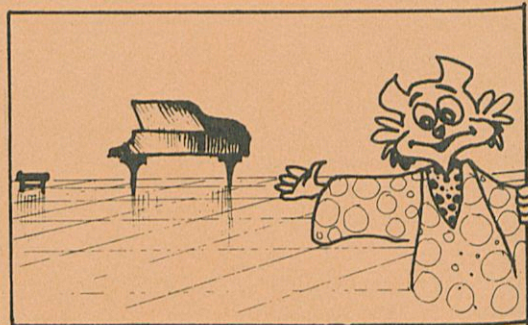
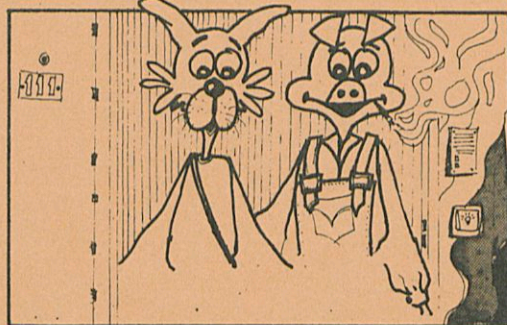
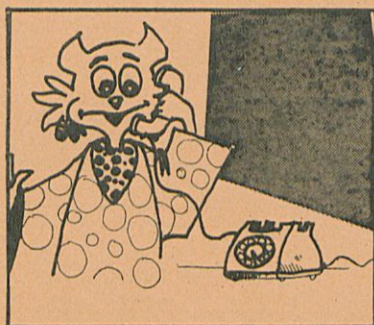
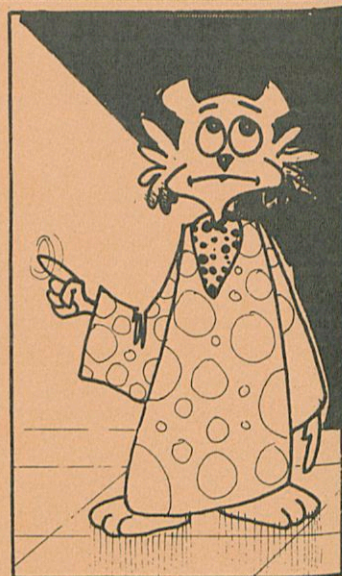
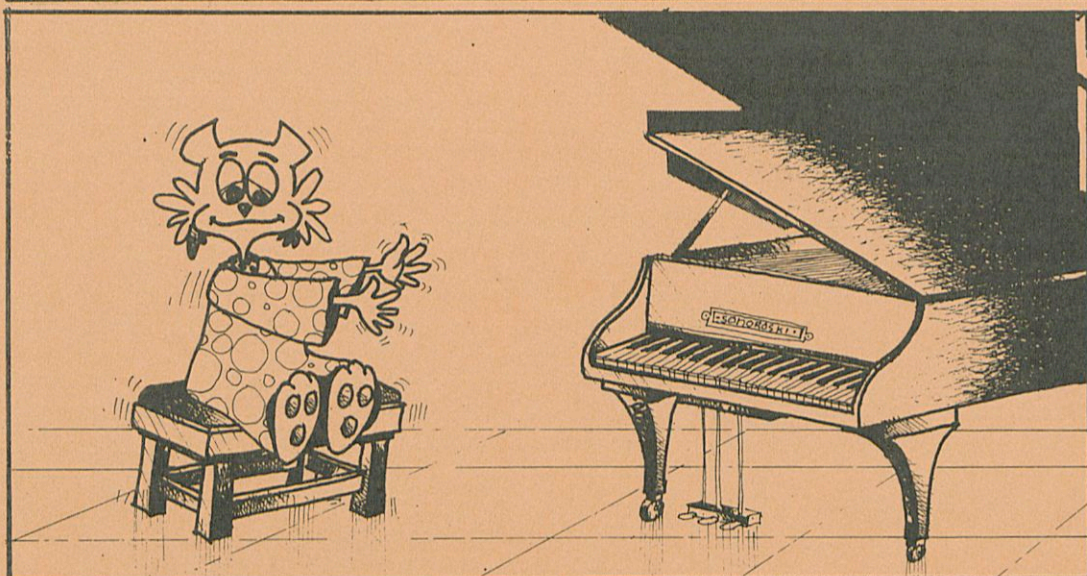

MOBLES IGLESIAS

BESALÚ

© Gironell. 85.

Han col.laborat en aquest número:

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL